VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Skarbu Państwa**
(nr 12)
z dnia 15 marca 2012 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Skarbu Państwa (nr 12)

15 marca 2012 r.

Komisja Skarbu Państwa, obradująca pod przewodnictwem posła **Adama Szejnfelda (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– rządowy projekt ustawy o uchyleniu ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw (druk nr 192).

W posiedzeniu udział wzięli: **Tomasz Lenkiewicz** podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami, **Jarosław Szatański** zastępca dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów.

W posiedzeniu wziął udział lobbysta **Marcin Grzelecki** reprezentujący Kancelarię Leśnodorski, Ślusarski i Wspólnicy.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Elżbieta Pacholska, Iwona Kubaszewska, Wiesław Kozioł** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych, **Dorota Rutkowska-Skwara, Magdalena Klorek** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dzień dobry! Witam państwa bardzo serdecznie. Przepraszam za małe spóźnienie. Mieliśmy posiedzenie prezydium. W porządku obrad dzisiejszego posiedzenia mamy rozpatrzenie rządowego projektu ustawy o uchyleniu ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Jest to jeden z projektów ustaw, które w ostatnim czasie trafiły do naszej komisji. Czekaliśmy z pracą nad tą ustawą do czasu wydania opinii przez Komisję Finansów Publicznych, ponieważ było zalecenie zasięgnięcia opinii tej komisji. Informuję, że Komisja Finansów Publicznych wydała opinię. Została przekazana członkom Komisji Skarbu Państwa. Jest to opinia nr 9 z dnia 15 marca. Komisja Finansów Publicznych wydała pozytywną opinię.

Jeżeli nie usłyszę uwag i propozycji do porządku obrad, to uznam, że możemy przystąpić do pracy nad tym projektem. Nie widzę zgłoszeń. Dziękuję bardzo.

Zatem zaczynamy. Witam pana ministra, reprezentantów rządu i wszystkich zainteresowanych.

Ze względu na – jak pamiętam – przebieg pierwszego czytania i w zasadzie akceptację dla projektu ustawy, pozytywną opinię Komisji Finansów Publicznych oraz to, że ustawa nie jest bardzo obszerna, proponuję nie powoływać podkomisji do rozpatrzenia tego projektu, lecz rozpatrzyć go na dzisiejszym posiedzeniu naszej komisji.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że Wysoka Komisja przyjęła tę propozycję. Nie słyszę sprzeciwu.

Zatem przystępujemy do pracy w takim trybie, co oznacza, że będziemy kolejno rozpatrywali poszczególne artykuły projektu ustawy rozpoczynając od tytułu. Proponuję następującą procedurę, którą staram się stosować, jeżeli nie ma innych propozycji, to znaczy rozpatrując tytuł, a potem poszczególne artykuły będę pytał, czy są uwagi, propozycje lub wnioski. Jeżeli nie będzie uwag lub propozycji, będę pytał, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia danego artykułu. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, będę uznawał, że dany artykuł został przyjęty przez Komisję. Jeżeli będzie sprzeciw, to będę poddawał pod głosowanie.

Przedstawiłem procedurę Komisji. Natomiast jeżeli chodzi o nasze oczekiwania wobec pana ministra i jego pracowników, doradców, to chciałbym, żeby każdy artykuł zanim zostanie poddany pod rozstrzygnięcie Komisji był opatrzony zdaniem komentarza – o co chodzi i dlaczego?

Rozpoczynamy pracę. Tytuł – ustawa o uchyleniu ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji oraz o zmianie niektórych innych ustaw. Czy ze strony rządu nie ma żadnych zmian? Dobrze.

Czy są pytania, uwagi? Nie widzę zgłoszeń.

Art. 1. Proszę stronę rządową o zdanie wyjaśnienia.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Skarbu Państwa Tomasz Lenkiewicz:

Jeżeli chodzi o komentarz, każdorazowo będę udzielał głosu pani mecenas Urszuli Mikołajczyk. Oddaję głos.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

W jakim zakresie ma być komentarz, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Jak najprostszy, wyjaśniający główny cel czy ideę artykułu.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Inicjatywę uchylenia ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji zgłosiła Komisja Nadzoru Finansowego. Ta inicjatywa była spowodowana zakończeniem Programu Powszechnej Prywatyzacji, realizowanego na mocy ustawy z 1993 r. W związku z tym zaproponowaliśmy brzmienie art. 1, które mówi o utracie mocy obowiązującej ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy są uwagi i propozycje do tego artykułu? Nie widzę zgłoszeń.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia artykułu? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 1.

Art. 2. Proszę bardzo, pani mecenas.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Komisja Nadzoru Finansowego zwróciła się z prośbą o uchylenie ulg podatkowych, które zostały przyznane narodowym funduszom inwestycyjnym w związku z realizacją Programu Powszechnej Prywatyzacji. Brzmienie tego przepisu zostało uzgodnione z ministrem finansów, który jest ministrem właściwym w kwestiach podatkowych.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy są uwagi, propozycje, wnioski?

Proszę bardzo. Proszę przedstawić się do protokołu.

Przedstawiciel Kancelarii Leśnodorski, Ślusarski i Wspólnicy Marcin Grzelecki:

Nazywam się Marcin Grzelecki. Reprezentuję – można powiedzieć – stronę społeczną, czyli narodowe fundusze inwestycyjne. Art. 2 i 3 są powiązane z art. 13 i 14 prawie do końca, bo przewidziane są pewne okresy przejściowe. Chciałbym zabrać głos w tym aspekcie. Tylko czy już przy art. 2, czy też jak przejdziemy do regulacji przejściowych, które de facto odnoszą się do art. 2 i 3?

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Proszę bardzo, niech pan wyrazi swój pogląd.

Przedstawiciel Kancelarii Leśnodorski, Ślusarski i Wspólnicy Marcin Grzelecki:

Szanowny panie przewodniczący, nie ulega wątpliwości, że podstawowym celem tego projektu jest oczywiście zniesienie wszelkich przywilejów, jakie przysługiwały narodowym funduszom inwestycyjnym, w szczególności przywilejów w zakresie pewnych ulg czy też

preferencji podatkowych. Trzeba zauważyć, że od początku prac legislacyjnych nad tym projektem narodowe fundusze inwestycyjne były zainteresowane doprowadzeniem w jak najszybszy sposób do osiągnięcia pewnej stabilizacji prawnej po ich stronie. Fundusze nigdy również nie kwestionowały tego, że państwu przysługuje możliwość dokonania takich zmian poprzez usunięcie pewnych preferencji. Niemniej jednak fundusze zawsze postulowały – i będą postulować – aby tak kluczowe zmiany, szczególnie w zakresie regulacji podatkowych były dokonywane z poszanowaniem podstawowych zasad wynikających z konstytucji, w szczególności zasady ochrony praw nabytych czy też zasady ochrony interesów w toku, jak również z poszanowaniem regulacji międzynarodowych i niemniej istotnej praktyki legislacyjnej w tym zakresie, o której za chwilę powiem.

W ocenie narodowych funduszy inwestycyjnych, pozbawienie ich preferencji podatkowych z jednoczesnym przyjęciem zaledwie jednorocznego okresu przejściowego w tym zakresie, narusza podstawowe zasady konstytucji, o których już mówiłem. Nota bene warto na marginesie wskazać, że projekt, o którym dzisiaj mówimy, opracowany przez Ministerstwo Skarbu Państwa w porozumieniu z Ministerstwem Finansów przewidywał dwuletni okres przejściowy. Na etapie prac rządowych z nie wiadomo do końca jakich merytorycznych przyczyn okres dwuletni został skrócony do jednego roku.

Sprzeczność tego projektu z podstawowymi konstytucyjnymi zasadami, czyli ochrony praw nabytych, sprowadza się w głównej mierze do zbyt krótkiego okresu przejściowego, który w żaden sposób nie uwzględnia specyfiki działalności prowadzonej przez narodowe fundusze inwestycyjne. Ta specyfika, o której warto pamiętać, to tak naprawdę podejmowanie długookresowych inwestycji, to znaczy inwestycji czy przedsięwzięć gospodarczych, których zakończenie w znacznej mierze wiąże się z wieloletnim horyzontem czasowym. Nie jest tak, że fundusze inwestycyjne są w stanie zakończyć w ciągu jednego roku – czyli okresu przejściowego – inwestycje, które już rozpoczęły. To oznaczałoby, że w momencie podejmowania decyzji gospodarczej o rozpoczęciu pewnych inwestycji mając świadomość prawną i świadomość przepisów obowiązujących w tym zakresie, w szczególności przepisów podatkowych, można powiedzieć, że NFI byłyby zaskoczone tym rozwiązaniem. Nie mogąc zakończyć inwestycji – bo nie taki jest cel narodowych funduszy – w tak krótkim okresie przejściowym będą skazane na to, że podejmując decyzję o rozpoczęciu inwestycji będą miały inną perspektywę prawną, a gdy będą ją kończyć ta perspektywa zmieni się diametralnie.

Warto zaznaczyć, że już na początku podjęcia prac legislacyjnych fundusze przedłożyły szereg opinii prawnych, w szczególności autorytetów w zakresie prawa konstytucyjnego i podatkowego. Z tych opinii jasno wynikało, że nie wprowadzenie odpowiednio – z uwzględnieniem specyfiki prowadzonej działalności – długiego okresu przejściowego doprowadzi do tego, że ten projekt będzie sprzeczny z konstytucją. Będzie naruszał podstawowe zasady wynikające ze standardów demokratycznego państwa.

Rozwiązaniem – wydaje się – zgodnym i w pełni respektującym te zasady konstytucyjne, a jednocześnie znajdującym poparcie w dotychczasowej praktyce legislacyjnej byłoby wprowadzenie bezterminowego zwolnienia z podatku dla funduszy w zakresie inwestycji, które zostały rozpoczęte przed wejściem w życie projektowanej ustawy. Oczywiście, fundusze zdają sobie sprawę, że z perspektywy budżetu jest to jak gdyby opcja nie do końca możliwa. Wychodząc – od początku prac legislacyjnych – naprzeciw konstruktywnemu zakończeniu tego procesu, proponują, aby okres przejściowy był co najmniej sześcioletni.

Dlaczego akurat 6 lat? Właśnie dlatego, że – uwzględniając specyfikę prowadzonej działalności – z wyliczeń funduszy wynika, że to jest okres, w którym są w stanie zamknąć wszystkie inwestycje będące w toku na zasadach, które obowiązywały w momencie ich rozpoczynania.

Szanowna Komisjo, to wszystko, o czym mówię znajduje świetne odzwierciedlenie w dotychczasowej praktyce legislacyjnej. Może najlepszym przykładem tej praktyki legislacyjnej jest 1 stycznia 2004 r., od którego dochody ze sprzedaży papierów wartościowych zostały opodatkowane przez polskiego ustawodawcę. Co istotne – wcześniej dochody z tego typu transakcji były zwolnione z opodatkowania.

Co zrobił ustawodawca w przepisie przejściowym? Powiedział w ten sposób, że jeżeli podatnik nabył papiery wartościowe przed 1 stycznia 2004 r., to bez znaczenia kiedy będzie je zbywał, zastosowanie będą miały reguły, które obowiązywały w momencie ich

nabycia. Obrazowo rzecz ujmując oznacza to tyle, że jeżeli kupiłem papiery wartościowe przed 1 stycznia 2004 r., a będę sprzedawał je dzisiaj, to nie zapłacę od nich podatku.

Kolejnym bardzo dobrym przykładem praktyki legislacyjnej są ulgi w zakresie dochodów ze sprzedaży nieruchomości. Doskonale pamiętamy, że w latach 2007 – 2008 obowiązywała tzw. ulga mieszkaniowa. Od 1 stycznia 2009 r. ustawodawca usunął tę ulgę. Niemniej jednak na początku prac legislacyjnych zaproponował przepis przejściowy, który sprowadzał się do tego, że w sytuacji, kiedy podatnik nabył nieruchomość w okresie obowiązywania ulgi mieszkaniowej, to niezależnie, kiedy będzie ją sprzedawał, ulga będzie miała zastosowanie.

Te przykłady pokazują, że w takich sytuacjach, z którymi mamy do czynienia w analizowanym projekcie zasada ochrony interesów w toku była w pełni respektowana. Zatem fundusze nie do końca są w stanie odnaleźć uzasadnienie, dlaczego akurat w tym projekcie miałoby być zupełnie inaczej.

Szanowna Komisjo, warto zaznaczyć, że zmiany proponowane w projekcie będą miały również wymiar międzynarodowy. Dlaczego? Mianowicie dlatego, że właścicielami czy akcjonariuszami narodowych funduszy inwestycyjnych są również podmioty, które mają swoją siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, m.in. w Holandii i Wielkiej Brytanii. To oznacza, że na proponowane zmiany powinniśmy spojrzeć także z perspektywy bilateralnych umów zawieranych przez Polskę, dotyczących ochrony inwestycji. Te umowy gwarantują ochronę zasady praw nabytych. Innymi słowy – kiedy spojrzymy na rozstrzygnięcia międzynarodowych trybunałów arbitrażowych, to dojdziemy do wniosku, że interpretując bilateralne umowy o ochronie inwestycji trybunały arbitrażowe wskazują, że strony tych umów są zobligowane do zagwarantowania pełnej trwałości inwestycji. Zatem wprowadzenie nawet długiego okresu przejściowego dla rozwiązania legislacyjnego, które bez wątpienia pogarsza sytuację prawną i fiskalną inwestora zagranicznego może zostać uznane przez trybunał arbitrażowy za naruszenie umowy i doprowadzić do sporu podobnego do sporu z Eureko, a w konsekwencji narazić Rzeczpospolitą Polską na konieczność wypłaty znacznych odszkodowań.

Wysoka Komisjo, jak powiedziałem wcześniej, narodowe fundusze inwestycyjne podnoszą, iż przewidziany okres przejściowy w postaci jednego roku jest definitywnie za krótki. Ponadto przyjęcie takiego okresu nie znajduje poparcia w uzasadnieniu do tego projektu. Uzasadnienie jest bardzo lakoniczne i nie odnosi się do kwestii podatkowych. Odnosi się bardziej do tego, że Program Powszechnej Prywatyzacji został zakończony. Oczywiście, jest to jakiś argument, ale nie do końca merytoryczny w takiej dyskusji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Panie ministrze, proszę o zajęcie stanowiska.

Podsekretarz stanu w MSP Tomasz Lenkiewicz:

Chciałem powiedzieć, że po pierwsze – trwały konsultacje z Rządowym Centrum Legislacji. Nie otrzymaliśmy informacji o istnieniu zagrożeń, o których pan mówi. Mamy stanowisko w formie pisemnej. W terminie późniejszym jest do państwa dyspozycji.

Jeżeli chodzi o świadomość narodowych funduszy inwestycyjnych – świadomość inwestycyjną i świadomość kierunku, w którym państwo zmierzają, to w 2007 r. z inicjatywy KNF podjęto pierwszą próbę uchylenia tej ustawy. Narodowe fundusze inwestycyjne uczestniczyły w rozmowach i konsultacjach, co powoduje, że miały świadomość nieuchronności prac legislacyjnych.

Kolejna sprawa – moment zakończenia Programu Powszechnej Prywatyzacji w 2006 r., a ustawa była dedykowana temu programowi, był również dla państwa sygnałem nieuchronności zmian legislacyjnych, że pozycja przewagi podatkowej nad innymi konkurentami będzie zmieniana. To tyle. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Program Powszechnej Prywatyzacji zakończył się 6 lat temu. Można powiedzieć, iż powodem zdziwienia może być to, że ustawa tyle czasu czekała na uchylenie, skoro

od tylu lat program nie funkcjonuje. Trudno sobie wyobrazić, że można utrzymywać w nieskończoność przywileje, wraz z uczciwą konkurencją na rynku, czy równą konkurencją. Przepraszam ona jest uczciwa dopóty, dopóki jest oparta na podstawie prawnej. Nikogo nie dziwi, że zainteresowani bronią swoich praw. Ale podejmujemy rozstrzygnięcia, które dotyczą wszystkich podmiotów gry rynkowej. Gra rynkowa jest konkurencyjna wówczas, jeżeli prawa i obowiązki tych podmiotów są równe.

Pan zgłaszał się? Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora Departamentu Podatków Dochodowych Ministerstwa Finansów Jarosław Szatański:

Panie przewodniczący, byłem zaangażowany w prace legislacyjne w tej części. Mogę udzielić więcej wyjaśnień w sprawie stanowiska rządu. Potwierdzam, że postulat i opinie, o których mówił pan reprezentujący narodowe fundusze inwestycyjne były faktycznie przysyłane za pośrednictwem Ministerstwa Skarbu Państwa, które było wiodące w tej sprawie.

Po ich otrzymaniu w zakresie, który dotyczył chociażby umów bilateralnych występowaliśmy do właściwych ministerstw, a także do RCL o opinie w kontekście tej konkretnej opinii prawnej, którą przedstawiły fundusze inwestycyjne. Bardzo ważnym argumentem, o którym wspomniał pan minister, jest czas rozpoczęcia prac. To był bodajże 2008 r., 2009 r. Ze względu na przedkładanie tych opinii prace trwały dłużej. Może jest to pozaprawny argument, ale faktycznie NFI miały świadomość nieuchronności zmiany tych regulacji.

W pierwotnym projekcie istotnie przewidziano dwuletni okres przejściowy. Natomiast decyzja o skróceniu do roku została podjęta po posiedzeniu Rady Ministrów. Chciałbym jeszcze wyjaśnić kwestię praktyki legislacyjnej. Tu jest przykład, który – moim zdaniem – przesądza sprawę. Trybunał Konstytucyjny wypowiadał się w podobnej sprawie, gdzie ustawodawca zdecydował w 2000 r. o tym, żeby w stosunku do przedsiębiorstw, które posiadają status zakładów pracy chronionej na czas nieokreślony, zlikwidować zwolnienie m.in. w podatku dochodowym od osób prawnych bez uwzględnienia ochrony praw nabytych czy wydłużenia terminu tego zwolnienia. Te podmioty również mogły ponosić pewne wydatki inwestycyjne, których kwota była później uwzględniona w zwolnieniu podatkowym. Ustawa weszła w życie chyba 28 listopada, bez żadnych okresów przejściowych. Okres vacatio legis wynosił nieco ponad miesiąc.

8 stycznia 2009 r. Trybunał Konstytucyjny w sprawie o sygnaturze P 6/07 wypowiedział się w tej kwestii i stwierdził, że ustawodawca ma dużą swobodę w zakresie zwolnień podatkowych. Trybunał orzekł, że nie można mówić, że jeżeli zwolnienie było przewidziane na czas nieokreślony – inaczej niż w sprawie zakładów pracy chronionej, która dotyczyła trzyletniego okresu, gdzie TK uznał, że nie można było zastosować techniki nieprzewidującej praw nabytych – o prawach nabytych czy ochronie interesów w toku w stosunku do ZPCHR.

Myślę, że tutaj sytuacja jest analogiczna, ale ze względu na pewną wcześniejszą praktykę ustawodawcy i daleko posuniętą ostrożność przewidziano wówczas dwuletni okres przejściowy, który obecnie skrócono do roku.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Pani mecenas jeszcze chce zabrać głos? Proszę.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Chciałabym uzupełnić wypowiedź pana dyrektora. W sprawie pojawia się jeszcze jeden aspekt, o którym dotychczas nie było mowy. Na ten aspekt zwrócił uwagę Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Utrzymywanie dalszych ulg podatkowych w przypadku narodowych funduszy inwestycyjnych może być potencjalnie uznane przez Unię Europejską za niedozwoloną pomoc publiczną.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos?

Proszę bardzo.

Przedstawiciel Kancelarii Leśnodorski, Ślusarski i Wspólnicy Marcin Grzelecki:

Dziękuję, panie przewodniczący. Odniosę się pokrótce do przedstawionych uwag. Po pierwsze – jeśli chodzi o to, że narodowe fundusze inwestycyjne korzystają – czy korzystały – z jakieś nieuzasadnionej preferencji, co mogłoby zaburzać konkurencję, to pozwolę sobie wskazać, że ustawodawca zdecydował się zwolnić z podatku dochodowego od osób prawnych również inne fundusze inwestycyjne, m.in. fundusze inwestycyjne zamknięte. To zwolnienie obowiązuje, nikt nie zgłasza zastrzeżeń. Zatem nie jest tak, że pewne preferencje podatkowe muszą z zasady zaburzać konkurencyjność. Zamiarem ustawodawcy w przypadkach zwalniania funduszy inwestycyjnych jest – jak domniemywam – uwzględnienie założenia celów tych funduszy, a mianowicie pomnażania ich majątku. Takie zwolnienie w stosunku do innych funduszy niż narodowe obecnie obowiązuje. I nic nie zapowiada, aby miało być usunięte.

Jeśli chodzi o kwestię nieuchronności zmian, to rzeczywiście proces legislacyjny trwa już dość długo. Ale – jak słusznie zauważył przedstawiciel Ministerstwa Finansów – nie jest to argument prawny. Albo poruszamy się w obszarze argumentów prawnych, albo próbujemy przyjąć pewne rozwiązania posługując się innymi argumentami. Każdy wie, że nieuchronność zmian jest oczywista, że mogą zachować jakieś zmiany w przepisach.

Jeśli chodzi o orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego, na które powoływał się przedmówca, to oczywiście jest tak, że Trybunał dochodzi do wniosku, iż ustawodawca ma pełną swobodę w zakresie modyfikowania zwolnień i preferencji podatkowych, ale zawsze czyni zastrzeżenie, iż trzeba uwzględniać horyzont czasowy działań podjętych przez inwestora. Jest on kluczowy w zakresie wprowadzanych zmian. W sytuacji, gdy dane działania zostały podjęte przed wprowadzoną zmianą, nie może być tak, że są rozliczane na innych zasadach. Trybunał wielokrotnie wskazywał, że obywatel czy jednostka nie mogą być zaskakiwane przez ustawodawcę. A fakt...

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo, rozumiemy już pogląd i argumentację.

Przedstawiciel Kancelarii Leśnodorski, Ślusarski i Wspólnicy Marcin Grzelecki:

Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Przepraszam, że dopuszczam do tak długich wywodów na jeden temat. Ale niewątpliwie skupia on na sobie różne poglądy, w przeciwieństwie do innych. Chciałbym już powoli kończyć ten wątek.

Jeszcze udzielę głosu przedstawicielowi Ministerstwa Finansów, po czym będziemy kontynuować pracę. Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora departamentu MF Jarosław Szatański:

Dziękuję. Chciałbym bardzo krótko odnieść się do kwestii funduszy. Nie ulega wątpliwości, że NFI nie są funduszem inwestycyjnym, mimo, że tak nazywają się. Są spółką akcyjną. Spółki akcyjne, które prowadzą analogiczną działalność nie korzystają ze zwolnienia.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo. Pamiętamy genezę tego zwolnienia. De facto chodziło o upowszechnienie programu oraz zachęcenie inwestorów do wchodzenia w bardzo trudne zadania restrukturyzacji, modernizacji, prywatyzacji, sprzedaży firm, które w ówczesnym czasie były w większości w bardzo słabej kondycji finansowej i pozycji konkurencyjnej na rynku. Bez tego uprzywilejowania – być może – poziom tego zainteresowania byłby tak niski, że program nie ruszyłby. I o to chodzi. Moim zdaniem, liczy się intencja ustawodawcy w tym zakresie. Ona była zupełnie inna, gdy tworzono program niż cel, który pan wyrażał.

Zapytuję członków Wysokiej Komisji, czy są jakieś uwagi, propozycje, wnioski do treści art. 2? Nie widzę zgłoszeń.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia tego artykułu? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 2.

Przechodzimy do art. 3. Pani mecenas, proszę.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Analogicznie jak w przypadku art. 2, brzmienie art. 3 było konsultowane z ministrem finansów. Geneza tego artykułu jest podobna, jak geneza art. 2.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy są uwagi, propozycje, wnioski do art. 3? Nie widzę zgłoszeń.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 3? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 3.

Art. 4. Proszę bardzo.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

W związku z uchyleniem ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji zaistniała konieczność usunięcia z treści obowiązujących aktów prawnych nazwy „narodowe fundusze inwestycyjne”. Art. 4 jest poświęcony usunięciu z ustawy o zasadach przekazywania zakładowych budynków mieszkalnych przez przedsiębiorstwa państwowe nazwy „narodowe fundusze inwestycyjne”.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy są uwagi, propozycje, wnioski do art. 4? Nie widzę zgłoszeń.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 4? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 4.

Przechodzimy do art. 5. Pani mecenas, proszę.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Podobnie jak art. 4, art. 5 ma na celu wyeliminowanie tym razem z ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym nazwy „narodowe fundusze inwestycyjne”.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy są uwagi, propozycje, wnioski do art. 5? Nie widzę zgłoszeń.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 5? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 5.

Art. 6.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Podobnie, chodzi tutaj o wyeliminowanie nazwy „narodowe fundusze inwestycyjne”.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 6? Nie widzę zgłoszeń.

Przechodzimy do art. 7. Pani mecenas, proszę.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

W art. 7 również uchylamy przepisy, które posługują się nazwą „narodowe fundusze inwestycyjne”.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję.

Czy do art. 7 są uwagi, propozycje, wnioski? Nie widzę zgłoszeń.

Sprzeciw? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 7.

Art. 8.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Art. 8 dotyczy ustawy o działach administracji rządowej. Przepis art. 25 ust. 1 tej ustawy otrzymuje nowe brzmienie, które służy wyeliminowaniu z zakresu działań ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa tych zadań, które wiązały się z realizacją Programu Powszechnej Prywatyzacji i narodowymi funduszami inwestycyjnymi.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):
Dziękuję bardzo.
Pytania, uwagi, wnioski? Nie widzę zgłoszeń.
Sprzeciw? Nie widzę zgłoszeń.
Przyjęliśmy art. 8.
Przechodzimy do art. 9. Proszę bardzo.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:
Art. 9 ma również na celu wyeliminowanie – tym razem – z Kodeksu spółek handlowych nazwy „narodowe fundusze inwestycyjne".

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):
Dziękuję bardzo.
Pytania, uwagi? Nie widzę zgłoszeń.
Sprzeciw? Nie widzę zgłoszeń.
Przyjęliśmy art. 9.
Art. 10

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:
Podobnie, jak poprzednie artykuły, ten przepis ma na celu wyeliminowanie w tym przypadku z ustawy o działalności ubezpieczeniowej nazwy „narodowe fundusze inwestycyjne".

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):
Dziękuję.
Pytania, uwagi? Nie widzę zgłoszeń.
Sprzeciw? Nie widzę zgłoszeń.
Art. 11.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:
Art. 11 również ma na celu wyeliminowanie z ustawy o funduszach inwestycyjnych nazwy „narodowe fundusze inwestycyjne".

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):
Dziękuję bardzo.
Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 11? Nie widzę zgłoszeń.
Przyjęliśmy art. 11.
Art. 12. Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:
Panie przewodniczący, do ust. 1 uwaga legislacyjna...

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):
Przepraszam bardzo, może najpierw pani mecenas przedstawi sens i cel tego artykułu.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:
Jak wspomniałam na początku, Komisja Nadzoru Finansowego zwracając się do ministra skarbu państwa z prośbą o zmianę ustawy o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji, wnioskowała aby – dokonując tej zmiany – wyeliminować z firm narodowych funduszy inwestycyjnych nazwę „narodowy fundusz inwestycyjny" z uwagi na zakończenie Programu Powszechnej Prywatyzacji oraz z uwagi na to, że obecnie te podmioty są spółkami prawa handlowego działającymi na podstawie Kodeksu spółek handlowych, a nie podmiotami, które realizują cele związane z Programem Powszechnej Prywatyzacji.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):
Dziękuję bardzo.
Proszę bardzo, Biuro Legislacyjne.

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

Panie przewodniczący, do ust. 1 uwaga legislacyjna. Chodzi o uzupełnienie o wyraz „niniejszej" w pierwszej linijce – „W terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy...".

Zwracamy się z pytaniem do strony rządowej, czy możemy wyraz „podmioty" zastąpić wyrazem „spółki" ze względu na jednolitość terminologiczną z art. 13 i 14?

Podsekretarz stanu w MSP Tomasz Lenkiewicz:

Tak. Dokonamy takiej zmiany.

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

To były dwie uwagi dotyczące ust. 1.

Mamy wątpliwość co do zasadności tworzenia ust. 2. On powołuje się na art. 24 i 26 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Wydaje się, że te artykuły stosują się do spółek prawa handlowego. Natomiast tworzylibyśmy sytuację, w której byłyby wątpliwości interpretacyjne ze względu na użycie sformułowania „stosuje się odpowiednio", zawężając odesłanie do art. 24 i 26. W przepisach ogólnych ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym jest art. 27, który przewiduje, iż na postanowienie sądu rejestrowego w przedmiocie stosowania grzywny, bo o tym jest mowa w art. 24 i ustanowienia kuratora, o którym jest mowa w art. 26, przysługuje zażalenie. Czy moglibyśmy rozumieć, że wtedy chcielibyśmy wyłączyć art. 27?

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Pani mecenas, proszę.

Rozumiem, że Biuro Legislacyjne sugerowałoby skreślenie ust. 2, co mnie przekonuje.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Przepraszam za chwilę namysłu, panie przewodniczący. Będzie to wtedy przepis bez sankcji. W jaki sposób będziemy egzekwować od narodowych...

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Sankcja jest w systemie.

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

Przepisy art. 24 i 26 stosują się do spółek prawa handlowego. Możemy także skorzystać z przepisów art. 27. To wszystko dzieje się na podstawie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Jeżeli w rozpatrywanej ustawie będziemy zawężać powołanie do art. 24 i 26 i jeszcze wskazując, że „stosuje się odpowiednio" – nie wiem, co miałoby to oznaczać w tej sytuacji – a nie wskazujemy, co dzieje się z art. 27, to po prostu pojawią się wątpliwości interpretacyjne.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Musimy pamiętać, że po pierwsze – w Polsce obowiązuje nie jakiś przepis czy ustawa, lecz cały system prawa. Po drugie – jeżeli w systemie prawa, obojętnie w jakiej ustawie jest odniesienie do sytuacji normowanej, to nie powinno się dla czystości systemu prawa normować tej samej sytuacji po raz wtóry. Po trzecie – gdy się to uczyni, to można osiągnąć efekt odwrotny, bo pojawia się problem interpretacyjny.

Zabieg, który tutaj zastosowano – czyli stworzenie normy, która wskazywałaby, że należy odpowiednio stosować jakiś przepis – oczywiście dosyć często stosuje się w prawie, ale jeśli ten przepis nie obejmuje sytuacji normowanej w systemie. Wtedy odsyłamy. Ale jeżeli sprawa jest normowana w systemie, to powtórzenie odniesienia wydaje się, że nie ma uzasadnienia.

Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MSP Tomasz Lenkiewicz:

Panie przewodniczący, uznajemy uwagę.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze jakieś uwagi? Nie ma.

Jeżeli chodzi o art. 12, chciałbym naszą decyzję rozbić na dwa pytania, czyli najpierw ust. 1 potem ust. 2.

Biuro Legislacyjne proponuje dodanie wyrazu „niniejszej” w pierwszym zdaniu – „W terminie sześciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy...” oraz zastąpienie wyrazu „podmioty” wyrazem „spółki”.

Czy wobec tych propozycji są jakieś wątpliwości albo sprzeciw? Nie widzę zgłoszeń.

Zapytuję, czy mogę uznać, że przyjęliśmy ust. 1? Jeśli nie będzie sprzeciwu, to uznam, że przyjęliśmy ust. 1 z poprawkami legislacyjnymi. Nie słyszę sprzeciwu.

Przyjęliśmy ust. 1.

Biuro Legislacyjne proponuje skreślenie ust. 2. Jest zgoda pana ministra.

Czy jest jakiś inny pogląd? Nie widzę zgłoszeń.

Czy jest zgoda na skreślenie ust. 2? Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, to uznam, że przyjęliśmy skreślenie ust. 2. Sprzeciwu nie słyszę. Przyjęliśmy.

Przechodzimy do art. 13. Proszę, pani mecenas.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Brzmienie tego przepisu było oczywiście konsultowane z ministrem finansów.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Nam nie chodzi o informację z kim konsultowaliście, tylko jaki jest cel i sens zmiany. Nie musi pani wypowiadać takiej preambuły przy każdym przepisie.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Przepraszam, panie przewodniczący, wydaje się, że to ma dość istotne znaczenie, bowiem konsultacje...

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Zapewniam panią, że projekt jest rządowy, a nie Ministerstwa Skarbu Państwa. Zatem musiał być w konsultacjach międzyresortowych uzgodniony ze wszystkimi ministrami, łącznie z ministrem finansów. Nie trzeba nam tego przypominać.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Przepisy art. 13 i art. 14 są to tzw. przepisy przejściowe, które mają na celu utrzymanie w mocy przyznanych ulg podatkowych przez okres przejściowy jednego roku.

Ten przepis jest wypełnieniem postulatu składanego przez narodowe fundusze inwestycyjne i przez podmiot działający w procesie legislacyjnym na rzecz narodowych funduszy inwestycyjnych. Ma na celu ochronę interesów w toku narodowych funduszy inwestycyjnych oraz stworzenie sytuacji, kiedy narodowe fundusze inwestycyjne będą mogły przystosować się do nowego obowiązującego stanu prawnego.

Jeden rok został uznany za okres wystarczający z uwagi na to, że narodowe fundusze inwestycyjne od początku uczestniczą w procesie legislacji. Mają świadomość planowanych od kilku lat zmian stanu prawnego. Zatem mogły podjąć działania zmierzające do przystosowania się do nowego stanu prawnego.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Pytania, wątpliwości, uwagi?

Proszę bardzo.

Przedstawiciel Kancelarii Leśnodorski, Ślusarski i Wspólnicy Marcin Grzelecki:

Dziękuję, panie przewodniczący. Przyjęcie art. 13 i 14 w zaproponowanym brzmieniu, czyli z jednorocznym okresem przejściowym – jak mówiłem wcześniej – w ocenie NFI de facto nie spełnia standardów konstytucyjnych i nie daje rzeczywistej gwarancji ochrony interesów w toku. Ta gwarancja – uwzględniając specyfikę działalności – jest w gruncie rzeczy całkowicie iluzoryczna. Po drugie – w uzasadnieniu brak jest jakiegokolwiek merytorycznego wytłumaczenia, dlaczego na etapie prac w Ministerstwie Skarbu Państwa i Ministerstwie Finansów zaakceptowany został dwuletni okres przejściowy, a potem na etapie prac w rządzie został zmieniony na okres jednoroczny.

Przyjęcie tak krótkiego okresu – jak wskazywałem – może narazić Polskę na międzynarodowy spór. Proszę to mieć na uwadze. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy wobec tej opinii pan minister chce wyrazić pogląd?

Proszę bardzo.

Podsekretarz stanu w MSP Tomasz Lenkiewicz:

Chciałem podtrzymać uzasadnienia, o których mówiliśmy wcześniej. Nie widzimy zagrożenia, o którym mówi przedstawiciel NFI.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję.

Biuro Legislacyjne, proszę.

Legislator Magdalena Klorek:

Panie przewodniczący, zgłaszamy uwagę o charakterze legislacyjnym mającą na celu ujednolicenie zapisu art. 13 z art. 14. Chodzi konkretnie o brzmienie zwolnienia. Zapis miałby brzmieć: „Zwolnienie (...) w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2012 r.” jak w art. 14, gdzie jest mowa o zwolnieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2012 r.

Druga uwaga dotyczy doprecyzowania podstawy prawnej utworzenia spółek. Chodzi o doprecyzowanie: „spółki utworzone na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1”. Taki zapis jest w art. 12. Proponujemy, aby jednocześnie taki sam zapis był zastosowany w art. 14 w ust. 1 – „dochodów podatników, utworzonych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1”. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Pan minister?

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Panie przewodniczący, brzmienie tych przepisów zostało zaproponowane przez ministra finansów, mam uprzejmą prośbę, żeby przedstawiciel ministra finansów zechciał odnieść się do tej kwestii. To są regulacje dotyczące spraw podatkowych. W tym przypadku osobą jak najbardziej właściwą i można powiedzieć wyłącznie kompetentną jest minister finansów.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Proszę bardzo. Ale w mojej ocenie uwaga Biura Legislacyjnego nie ma charakteru merytorycznego tylko czysto prawniczy. Mamy tutaj do czynienia z propozycją po pierwsze – ujednolicenia zwrotów używanych w poszczególnych artykułach, bo faktycznie w art. 13 jest zwrot „do dnia 31 grudnia 2012 r.”, w art. 14 – „w dniu 31 grudnia 2012 r.”. Czy jest to różnica redakcyjna? Jeżeli tak, to trzeba ją wyrównać. Czy też jest to różnica merytoryczna i projektodawcy zależało na jej zastosowaniu?

Wydaje mi się, że jednak mamy tu do czynienia z różnicą redakcyjną, bo coś, co obowiązuje do dnia 31 grudnia, obowiązuje także w dniu 31 grudnia, chyba że mielibyśmy na myśli, że jak do dnia 31 grudnia, to czyli do 30 grudnia, bo już nie 31 grudnia.

Prosiłbym o wyjaśnienie.

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

Panie przewodniczący, prawdopodobnie przepisy art. 13 i 14 były może opracowane w różnych departamentach. Bo to jest PIT i CIT. W zasadzie można powiedzieć, że są merytorycznie poprawne. Jest tylko kwestia spojrzenia legislacyjnego łącznie na art. 13 i 14. Wydaje się, że jest jakaś różnica. Nie. Naprawdę historycznie trochę inaczej ten przepis wyglądał. Jeśli chodzi o PIT, ten przepis w pkt 42 nie zmieniał się, był taki sam przez wiele lat. Zatem użyte tu sformułowanie „do dnia” było też prawidłowe. Aczkolwiek bardziej precyzyjne z legislacyjnego punktu widzenia jest podanie konkretnego momentu, czyli w dniu 31 grudnia.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Też tak uważam.

Proszę bardzo.

Zastępca dyrektora departamentu MF Jarosław Szatański:

Faktycznie proponowana zmiana ma charakter legislacyjny. Nie widzę tu jakiegoś niebezpieczeństwa, że wkraczamy w merytorykę. Myślę, że faktycznie precyzyjniejsze jest określenie „w dniu 31 grudnia”. Powinno się ujednolicić sformułowania.

Rozumiem, że w uwadze dotycząca doprecyzowania chodzi o wskazanie, że utworzonych na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1. Jest to doprecyzowanie zastosowane w art. 12. Chodzi tylko o zachowanie jednolitości.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

A co z różnicą określenia podmiotów? W art. 13 jest mówi się „spółek utworzonych”, a w art. 14 – „podatników utworzonych”.

Zastępca dyrektora departamentu MF Jarosław Szatański:

Już wyjaśniam, to trochę wynika z kontekstu obu artykułów. W art. 13 podatnikiem jest osoba fizyczna, która zbywa akcje NFI, więc w tym momencie nie można mówić...

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Rozumiem. Tak jest.

Wracamy do art. 13. Rozumiem, że jest propozycja, aby zwrot „do dnia” zamienić zwrotem „w dniu”. Czy w tej sprawie są jakieś uwagi, sprzeciw? Nie widzę zgłoszeń.

Zapytuję, czy art. 13 wraz z tą zmianą wywołuje sprzeciw? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 13.

Przechodzimy do art. 14. Rozumiem, że po wyjaśnieniach reprezentanta ministra finansów nie budzi wątpliwości zwrot „podatników utworzonych”.

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

Biuro Legislacyjne nie ma uwag.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Art. 14 składa się z trzech ustępów. Może pani mecenas przedstawi nam art. 14.

Radca ministra skarbu państwa Urszula Mikołajczyk:

Art. 14 – jak wspomniałam – jest przepisem o charakterze przejściowym, dającym możliwość dostosowania się do nowego stanu prawnego. Przepis ten dotyczy ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Ust. 3 odnosi się do takiej sytuacji, kiedy osoba prawna przyjęła za rok obrotowy taki rok, który nie pokrywa się z rokiem kalendarzowym. Stąd zaistniała konieczność wydłużenia okresu przejściowego do 2014 r.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Dziękuję bardzo.

Czy są jakieś uwagi, wątpliwości, propozycje do tego artykułu?

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

Panie przewodniczący, analogiczna prośba o doprecyzowanie, że chodzi o art. 3 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1. Podobnie, jak przyjęliśmy w art. 13.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Doprecyzowanie, że chodzi o art. 3 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1. Tak?

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

Tak.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Czy strona rządowa zgadza się?

Zastępca dyrektora departamentu MF Jarosław Szatański:

Tak.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Czy są inne uwagi i propozycje do art. 14 ust. 1, 2, 3?

Proszę bardzo.

Legislator Dorota Rutkowska-Skwara:

Drobiazg. W ust. 3 prosimy o skreślenie przecinka na końcu drugiego wiersza, po wyrazie „przedłużeniu". On nie ma sensu.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Tak.

Czy jest inny pogląd? Nie widzę zgłoszeń.

Strona rządowa nie zgłasza uwag.

Skreślamy ten przecinek.

Zapytuję, czy do art. 14 są jeszcze inne uwagi? Nie widzę zgłoszeń.

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 14? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjęliśmy art. 14.

Zanim przejdziemy do art. 15, to korzystając z wolnej chwili chciałbym skierować na przyszłość uwagę do pana ministra. Ci, którzy ze mną współpracowali w minionych latach wiedzą, że jest to taki mój stały punkt programu, jeżeli chodzi o pisanie prawa. Przeczytam państwu co przed chwilą uchwaliliśmy i nie będę pytał, zwłaszcza nieprawników co z tego rozumieją. Art. 13. „Zwolnienie, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 42 ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2012 r. stosuje się do uzyskanych do dnia 31 grudnia...." itd.

Art. 14. „Zwolnienie, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 20 ustawy wymienionej w art. 3, w brzmieniu obowiązującym w dniu 31 grudnia 2012 r., stosuje się do uzyskanych do dnia 31 grudnia 2013 r. dochodów podatników, utworzonych na podstawie ustawy wymienionej w art. 1..." itd.

Jeżeli w ten sposób pisze się prawo, to nie można spodziewać się, żeby jego adresat, obywatel mógł cokolwiek zrozumieć z tych przepisów. Tu mamy prawo szczególne, które dotyczy profesjonalnych podmiotów. Ma także swoją szczególność, jeżeli chodzi o przedmiot i cel tych przepisów. Ale taki język stosuje się także bardzo często w innych ustawach, również tych, które nie mają charakteru nowelizującego. Skutkiem tego jest to, że w naszym kraju ludzie kompletnie nie wiedzą o co chodzi w przepisach prawa. Jedno odesłanie odsyła do innego odesłania, a to jeszcze do innego i to jeszcze do różnych ustaw. Zatem, żeby zrozumieć normę prawną trzeba niekiedy zajrzeć do trzech czy czterech ustaw. Nawet prawnikom trudno połapać się w tym wszystkim, a cóż dopiero zwykłym ludziom, którzy nie są prawnikami.

To taka uwaga na przyszłość, żeby starać się redagować prawo w sposób jasny i czytelny, a nie tak skomplikowany.

Art. 15. Wejście w życie ustawy z dniem 1 stycznia 2013 r.

Czy są uwagi, propozycje, wnioski? Nie widzę zgłoszeń.

Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam, że przyjęliśmy art. 15. Nie słyszę sprzeciwu.

Widzę po wyrazach twarzy jakieś zdziwienie, czy może brak zgody z moim poglądem, jeżeli chodzi o transparentność, czytelność, jasność norm prawa tworzonych w Polsce. Bardzo cieszę się, że wszyscy mają ten sam pogląd.

Drodzy państwo, rozpatrzyliśmy projekt. Kończę, pytając czy projekt ustawy, którego poszczególne artykuły przyjęliśmy ze zmianami, wywołuje jeszcze jakąś potrzebę zgłoszenia uwagi, pytania, wniosku? Nie widzę zgłoszeń.

Zapytuję, czy przyjmujemy projekt ustawy w tej treści? Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznam że przyjęliśmy. Nie słyszę sprzeciwu. Przyjęliśmy projekt ustawy.

Mamy jeszcze do rozstrzygnięcia dwie kwestie – wybór sprawozdawcy i wyznaczenie terminu na opinię.

Poseł Marek Suski (PiS):

Panie przewodniczący, w kwestii formalnej. Chciałem wstrzymać się przy tej ustawie. Proszę przeprowadzić głosowanie – kto jest za, kto jest przeciw.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Proszę bardzo. Zawsze pytam, czy jest sprzeciw. Jeśli jest sprzeciw, poddaję pod głosowanie.

Został zgłoszony sprzeciw. Przechodzimy do głosowania. Kto jest za przyjęciem projektu ustawy w proponowanym brzmieniu wraz z przyjętymi zmianami? (12) Dziękuję. Kto jest przeciw? (0) Nie widzę. Kto się wstrzymał? 1 osoba.

Projekt ustawy został przyjęty.

Proszę o zgłaszanie kandydatur na sprawozdawcę projektu ustawy.

Proszę bardzo, pan przewodniczący Aziewicz.

Poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Zgłaszam kandydaturę pana przewodniczącego Adama Szejnfelda.

Przewodniczący poseł Adam Szejnfeld (PO):

Czy są inne kandydatury? Nie widzę zgłoszeń.

Przyjmuję ten obowiązek.

Wyznaczamy termin dla Ministerstwa Spraw Zagranicznych do 21 marca.

Czy jest inna propozycja? Nie widzę zgłoszeń.

Dziękuję bardzo. Zamykam posiedzenie.